

специфіку як різновиду форми власності; 3) особливості як економічної основи місцевого самоврядування.

На разі в діючому законодавстві України не має визначення поняття «комунальна власність», або «муніципальна власність», а лише тільки визначення поняття «право комунальної власності» стосовно майна міст, сіл, селищ, районів у містах. Згадується як і один із різновидів комунальної власності – спільна комунальна власність районів та областей.

В той же час окремим питанням стоїть визначення поняття майна, що належить об'єднаним територіальним громадам, які утворилися на території України на підставі Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» з 2015 року та майна, що належить таким органам місцевого самоврядування як райони та області.

Вартує погодитися з твердженням, що актуальною проблемою для розвитку і забезпечення нормального функціонування місцевого самоврядування в Україні є необхідність класифікації тлумачень самого поняття «комунальна власність» українських науковців минулого та сучасності з подальшим оформленням правового статусу комунальної власності як однієї з економічних основ місцевого самоврядування у діючому законодавстві України, насамперед, спираючись на досвід країн Європейського Союзу.

Література

1. Алексеев В. М. Власність територіальних громад в Україні: шляхи розвитку : [монографія] / В. М. Алексеев. – Чернівці : Технодрук, 2007. – 336 с.
2. Бабаєв В. М. Управління міським господарством: теоретичні та практичні прикладні аспекти : [монографія] / В. М. Бабаєв. - Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2004. – 204 с.
3. Економічний енциклопедичний словник : у 2 т. / [за ред. : С. В. Мочерного]. – Л. : Світ, 2005. – Т. 1. – 616 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ З ВРАХУВАННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

О. В. Зозуля, студентка 4 курсу факультету менеджменту

А. Л. Сухорукова, к.н.з держ.упр., доцент кафедри менеджменту та маркетингу

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах сучасної глобалізації та швидкого розвитку європейських країн, Україні стає надзвичайно важливо вдосконалювати державне регулювання розвитку своїх регіонів. Це питання набуває особливої актуальності, оскільки від успішності цього процесу залежить не лише внутрішній розвиток кожного

регіону, але й конкурентоспроможність країни в цілому на міжнародному ринку [1].

Йдучи шляхом удосконалення цих процесів, враховуючи високі європейські стандарти, Україна може здійснити значний крок у напрямку досягнення сталого та гармонійного розвитку своїх регіонів. Це передбачає не лише впровадження сучасних методів управління, а й активне залучення місцевих громад у процесі прийняття рішень. Врахування унікальних характеристик кожного регіону, його індивідуальних потреб і можливостей, є досить важливим фактором у розробці стратегій, спрямованих на досягнення збалансованого та стійкого розвитку.

Використання кращих методів Європейського Союзу щодо удосконалення процесів державного регулювання є важливим стратегічним кроком для сталого розвитку українських регіонів. Суттєвим аспектом цього завдання є не тільки ухвалення стандартів, але й їх ефективне впровадження.

Створення потужних механізмів моніторингу розвитку дозволить не лише вчасно реагувати на зміни в економічному та соціальному середовищі, але й сприятиме постійному вдосконаленню стратегій, що сприяють позитивному зміщенню регіонального розвитку. Такий підхід не лише сприятиме збалансованому розподілу ресурсів, але і підвищить конкурентоспроможність регіонів в цілому [2].

Проте необхідно усвідомлювати, що копіювання Європейських стандартів не гарантує успіху. Кожен регіон унікальний зі своїми власними особливостями та потенціалом, і тому критично враховувати їх у процесі розробки та реалізації стратегій. Індивідуальний підхід сприяє більш ефективному використанню регіональних ресурсів і сприяє підвищенню конкурентоспроможності в кожному регіоні. Слід розуміти, що розвиток стратегій повинен бути сфокусованим на унікальних потребах та можливостях конкретного регіону для досягнення максимально ефективних результатів [1].

Фінансова стійкість та розвиток інфраструктури є не лише ключовим, але й взаємопов'язаним аспектом успішного регіонального розвитку. Для досягнення цих цілей важливо впроваджувати ефективні механізми фінансування, які сприятимуть не лише стабільності регіональних бюджетів, а й систематичному покращенню інфраструктури та життєвих умов мешканців. Важливим елементом є інноваційний підхід до управління фінансами, зокрема використання цифрових технологій для оптимізації бюджетного процесу та забезпечення максимальної ефективності витрат.

Однак розвиток регіону не може бути повноцінним без систематичного вдосконалення інфраструктури. Це включає у себе розвиток транспортної мережі, комунікацій, освітніх та медичних закладів. Забезпечення доступу до сучасної та ефективної інфраструктури покращить якість життя громадян, стимулюватиме економічний розвиток та збільшить привабливість регіону [3].

Також удосконалення системи освіти та стимулювання інновацій в регіонах є не менш важливим аспектом. Сучасні методики навчання мають враховувати динаміку сучасного світу, зокрема акцентувати на розвитку критичного мислення, творчих здібностей та практичних навичок, які необхідні

для успішного функціонування в сучасному суспільстві. Комплексний підхід до освітньої системи сприятиме не лише підвищенню якості освіти, але й формуванню гнучкого та інноваційного мислення, необхідного для успіху в сучасному глобальному середовищі [2].

Важливо відзначити вплив стейкхолдерів та активну участь громадськості у процесі прийняття рішень. Залучення різноманітних груп інтересів та врахування різних потреб та поглядів регіонів є необхідним елементом формування об'єктивних та ефективних стратегій. Цей підхід дозволяє створювати рішення, які враховують реальні вимоги та можливості різних груп населення.

Спрямування розвитку малих та середніх підприємств в регіонах є також стратегічно важливим, оскільки вони відіграють ключову роль у стимулюванні економічного зросту та сприяють забезпеченню зайнятості на місцевому рівні [3].

В цілому, удосконалення процесів державного регулювання розвитку регіонів України за європейськими стандартами вимагає комплексного підходу та залучення всіх зацікавлених сторін. Необхідно аналізувати кожен процес враховуючи особливості кожного регіону окремо. І тоді це може стати стратегічним кроком для досягнення сталого та збалансованого розвитку.

Література

1. Кухарська Н. Регіональне стратегування - основа формування стратегії розвитку регіону. Економіст. 2012. № 1. С. 63–65.
2. Сиченко В. Мареніченко В.В. Державне управління регіональним розвитком на засадах європейських стандартів. 2019. С. 1–19.
3. Замковий Р. Аналіз досліджень у галузі науки «державне управління» за напрямками стандартизації та управління сталим розвитком. Наукові записки інституту законодавства Верховної Ради України. 2019. № 3. С. 108–117.

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ НА РОЗВИТОК ГРОМАДИ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

І.В. Карпюк, здобувачка другого рівня вищої освіти Інституту

І.П. Гальчич, викладач кафедри соціальної політики

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

З розвитком децентралізації та розробленням законодавчої, нормативно-правової бази співробітництва територіальних громад, їх об'єднання в ході реформ місцевого самоврядування, роль соціальних проєктів зростає. Так, фінансова допомога держави ОТГ значною частиною реалізується через проєкти, що фінансуються Державним фондом регіонального законодавства, визначає, такі форми розвитку співробітництва об'єднаних територіальних